Amstelveen, herdenking 7 oktober 2023 op 6 oktober 2024 Boris Dittrich, D66 Eerste Kamer

Morgen is het een jaar geleden dat de bloedige terroristische aanslag op het zuiden van Israel plaatsvond. De moord was zorgvuldig gepland door Hamas. Bijna 1200 mensen werden vermoord. Meer dan 250 mensen ontvoerd naar Gaza. Waar velen van hen later zijn geexecuteerd.

Twee maanden later en begin dit jaar ben ik naar Israel gegaan. In Tel Aviv sprak ik met een paar moeders van ontvoerde kinderen. Je hart breekt als je de wanhoop, de angst, de pijn en de woede ziet. Een van de moeders gaf me het t-shirt dat ik aan heb: Bring them Home! En gek genoeg, het werkt. Mijn hart ligt dicht bij de ontvoerden. Ik heb het t-shirt vaak aan en denk dan aan hen.

Niet alleen de gegijzelden, maar ook hun naasten en families hebben een trauma opgelopen.

Vorige maand heeft het bestuur van de stichting Nederlandse Vrienden van de Hebreeuwse Universiteit in Jeruzalem, waar ik voorzitter van ben, over dit onderwerp een lezing in de Uilenburgersjoel georganiseerd.

Professor Ofrit Shapira Berman was er gastspreker. Zij is een beroemde psychotherapeut aan de Hebreeuwse Universiteit en leidt de trauma-behandelingen in Israel. En zij legde uit dat niet alleen de cirkel van naasten rond de ontvoerden, maar eigenlijk een groot deel van de Israelische samenleving getraumatiseerd is. Veel mensen hebben hun vertrouwen in de regering Netanyahu en de kracht van het Israelische leger verloren. Want de IDF was er niet om de mensen in het Zuiden van Israel te beschermen omdat ze op de Westbank waren bij de kolonisten. In opdracht van de regering Netanyahu. Dat leidt ertoe dat veel Israeli’s permanent angstig zijn geworden. Zij hebben psychische hulp nodig. Sommigen willen weg uit Israel, emigreren.

Maar ja, waar naar toe?

In ons land en andere landen is het antisemitisme enorm toegenomen. Ook hier zijn mensen diep geraakt en leven trauma’s van vroeger op. Ook in Nederland moet je voorzichtig zijn te laten zien wie je bent. Je Joodse identiteit kan heftige, negatieve reacties oproepen. Alledaagse dingen vreten energie. Laat je je Davidster zien? Durf je nog naar college op de universiteit. Wat doe je als vrienden of bekenden anti-zionistische slogans steunen? Hoe plan je je reis als op het treinstation een sit-in wordt gehouden, waar betogers ‘From the river to the sea roepen’.

Eergisteren voerde ik in Dublin als senator het woord op een internationale vergadering van parlementsleden van de Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa, de OVSE. Daar zijn 57 landen lid van. Israel is partnerland. De Palestijnse Autoriteit voerde er het woord. Ik heb begrip voor de schok waarin de Palestijnen verkeren na zoveel dood en ellende aan hun kant. Maar de Palestijnse vertegenwoordiger sprak: Zonder eenmaal 7 oktober te noemen.

Zonder Hamas te noemen. Zonder Hezbollah te noemen. Zonder de dagelijkse raketbeschietingen te noemen. Zonder Iran te noemen.

Op zo'n manier is het zeer ingewikkeld tot een duurzame oplossing te komen. En dat terwijl de mensen, ook de Gazanen en de Libanezen, recht hebben op vrede en veiligheid en een leven zonder de terreur van Hamas of Hezbollah. Zonder de verderfelijke invloed van Iran.

Deze tijd heeft moedige politici en diplomaten nodig, aan beide kanten. Oorlog kent alleen verliezers. Echte vrede alleen winnaars.

Ondertussen blijven mijn gedachten uitgaan naar de ontvoerden, gevangen in de tunnels van Gaza of bij Gazanen thuis. Breng ze terug naar huis!

Ik wens hen, hun naasten en u allen heel veel sterkte in deze zware tijden.